

Традиции и дарителство

1 час

Моите ученици изучават от 1 клас руски език и за тях Русия е страна, която има богата култура и е дала много жертви за нашата свобода. В часовете неведнъж сме говорили за 9 май и за Втората световна война. Тази година решихме да почетем паметта на загиналите като почистим гробовете на руските войници. Преди това поговорихме за традициите, за необходимостта от тяхното спазване и какво ни носи доброто дело. Имаше ученици, които за първи път щяха да метат и бяха много нетърпеливи. Въоръжени с метли и парцали успяхме да помогнем на руския клуб в почистването. Имаше ученици, които без мое напътствие, сведоха глави пред паметните плочи в минута мълчание. Тръгнахме си умълчани, но доволни от стореното.

2 час

На самия 9 май се събрахме пред паметника на Альоша, за да се поклоним пред паметта на загиналите във Втората световна война. След това заедно с всички почетохме загиналите с минута мълчание. Гражданите положиха пред Паметника на незнайния воин червени и бели карамфили, а официалните гости поднесоха венци.

Кметът Пламен Стоилов подчерта в речта си, че „всеки знае, че без Деня на победата нямаше да има Ден на Европа. Връщайки се назад в годините, няма как да забравим голямата жестокост на Втората световна война и милионите жертви. Днес свеждаме глави и почитаме жертвите, припомняме си техния героизъм и им благодарим“.

След това ние и стотици души с вдигнати високо снимки и знамена поехме с шествието на „Безсмъртният полк“ по централната улица „Александровска“, то бе водено от Биг бенд Русе. Малки и големи носеха снимки с ликовете на своите роднини, жертвали живота си във Втората световна война. По този начин те показаха, че загиналите им близки остават безсмъртни в душите на всички и ще бъдат винаги с тях на този важен за света ден. Шествието се насочи към т. нар. руско гробище в Парка на възрожденците, където бяха положени отново цветя и бе показана т. нар. полева кухня.

Чувството, което се усеща на гробището, е неопишуемо, споделиха учениците. В общата си скръб всички хора бяха сплотени и трепетно разказваха своите сърцати истории. Болката в очите беше видима при всеки един. Те никога няма да забравят!